

И хърълени бѣхъ въ страна която не знахът?

(29) **ю** земе, земле, земле! слушай слово Господне:

(30) Така говори Господъ:

Пишите тогозъ човѣка „бесчаденъ“:
Човѣкъ който не ще благоуспѣе въ

днитѣ си;

Зашото не ще благоуспѣе отъ съмето му човѣкъ

Който да сѣди на Давидовътъ престолъ
И да властвува вече надъ Юда.

ГЛАВА 23.

«Горко на пастирите!
Които погубватъ и распъскуватъ овците на паството ми! говори Господъ.

(2) За то, така говори Господъ Богъ Израилевъ:

Противъ пастирите които пасатъ людните ми:

Вий распъсажхте овците ми, и ги распахдихте,

И не ги посѣтихте;

Ето, базъ ще посѣти васъ

За злото на дѣлата ви, говори Господъ.

(3) И азъ ще съберѫ остатъкъ на овците си

Отъ всичките страни дѣто ги испадихъ,
И ще ги върхъ пакъ въ концлагътъ имъ;

И ще се наподобятъ и умножатъ.

(4) И ще поставякъ пастири върху тѣхъ, и ще ги пасатъ;

И тѣ ще да се уплашатъ вече, нико ще се растреперята,

Нико ще загане нѣкоя, говори Господъ.

(5) Ето, дидатъ дни, говори Господъ,
И ще въздигна Давиду отрасъ праведенъ;

И царъ ще царува, и благоденствува,
И върши сѫдба и правда по земита.

ю Втор. 32; 1. Иса.

1; 2. 34; 1. Мах.

я 1 Лвт. 3; 16, 17.

Мат. 1; 12.

ж Гл. 36; 20.

а Гл. 10; 21. 22; 22.

Иез. 34; 2.

б Иск. 32; 34.

Гл. 32; 37. Иез.

34; 13, и дрг.

я Гл. 3; 15. Иез.

34; 23, и дрг.

д Иса. 4; 2. 11; 1.

40; 10, 11. Гл.

33; 14—16. Дан.

9; 24. Зах. 3; 8.

6; 12. Иоан. 1; 45.

е Иса. 72; 2. Иса.

(6) *ж* Въ неговите дни Юда ще се спасе, И Израиль ще обитава въ безопасностъ; и то въ името му съ което ще се назове:
ГОСПОДЪ ПРАВДА НАША.

(7) За то, ето, *и*датъ дни, говори Господъ,

И не ще рекътъ вече: Живъ е Господъ
Който възведе Израилевътъ синове изъ Египетската земя!

(8) Но: Живъ е Господъ
Който възведе и който доведе съмето на Израилевътъ домъ

Отъ съверната земя, *и* отъ всичките страни дѣто ги бѣхъ изгнали!

И ще се населятъ въ своята земя.
(9) Заради пророчитъ сърдцето ми се съкруши

шава вътрѣ въ мене,
и всичките ми кости треперяха:
Като пиянъ човѣкъ съмъ,
И като човѣкъ обладанъ отъ вино,
Поради Господа
И поради святите негови думи.

(10) Зашото *и* земята е пълна съ прѣлюбдѣци:

Зашото *и* земята плаче отъ клѣтви:
и изстъхнаха пасбищата на пустината,
И течението имъ стана лошо,
И силата имъ неправедна.

(11) Зашото *и* пророкъ и священикъ се осъвериха;

Ей, Ръвъ домътъ си намѣрихъ лошотината имъ, говори Господъ.

(12) За то спатътъ имъ ще имъ буде
Като пъзгави мѣста въ тъмнина:

Ще бѫдатъ тласкані, и ще паднатъ въ него;

Зашото *и* докарамъ зло върхъ тѣхъ
Въ годината на посѣщението имъ, говори Господъ.

(13) И въ пророчитъ на Самария видѣхъ азъ нечестие:

9; 7. 32; 1, 18. *и* Осия 4; 2, 3.

ж Втор. 33; 28. Зах. *о* Гл. 9; 10. 12; 4.

14; 11. *и* Гл. 6; 13. 8; 10.

д Гл. 32; 37. Соф. 3; 4.

я Гл. 33; 16. 1 Кор. *р* Гл. 7; 30. 11; 15.

1; 30. 32; 34. Иез. 8; 11.

а Гл. 16; 14, 15. 23; 39.

и Иса. 43; 5, 6. Ст. 3. *е* Исал. 35; 6. Прит.

я Виж. Авв. 3; 16. 4; 19. Гл. 13; 16.

б Гл. 5; 7, 8. 9; 2. *т* Гл. 11; 23.